

svigtet deres Fortid, og hvis disse Sønner ikke have svigtet deres Fædre, vil dette Lovforslag blive vel modtaget og, om jeg maa bruge det Udtryk, gaa sin Sejrs gang gennem dette Ting. Men hvis jeg bliver skuffet, hvis dette Lovforslag alligevel ikke skulde faa den Modtagelse af Regeringen, som jeg har Ret til at vente, kan jeg igen trøste mig med en Udtalelse af Berg. Berg udtalte i 1874 — Folketingstidende Sp. 1352 — om dette at blive skuffet i sit Haab ved et lignende Lovforslags Skæbne: „Jeg skal i den Henseende bemærke, at jeg ikke kan antage, at vi i denne Reaktionen Tid, hvori vi leve, og i hvilken der findes en saa mageløs Kærlighed til den Slags Ting, der omhandles i dette Lovforslag, ogsaa her i vort lille Samfund, kunne haabe at føre Forslaget igennem — — —. Jeg har altsaa ikke indbragt Forslaget i det Haab at se det vedtaget som endelig Lov, saaledes som det foreligger; men jeg har tilladt mig at indbringe det som en Protest mod den Retning, som hele dette Titel- og Rangvæsen har taget i den senere Tid, idet man i Stedet for at gaa frem i Retning af at opfatte dette Væsen som skadeligt for Samfundet, tværtimod i de 25 Aar, vi have haft vor fri Forfatning, faktisk er gaaet meget betydeligt tilbage, og vi have neppe oplevet nogen Tid, hvori alt dette har floreret saa stærkt som netop i de senere Tider“.

Disse Ord ere som skrevne og talte den Dag i Dag. Berg sagde, at dette Væsen florerede mere og mere, og jeg sagde før, at nu have vi 9,000 Riddere mod 7,000 under Højre. Berg saa i dette Forslag, da han stod overfor Højres Regering, en Protest. Han sagde: Hvis De ikke vedtager det, nuvel, jeg fører dette Forslag frem alligevel, jeg fører det frem som en Protest mod den om sig gribende Titel-, Orden- og Rangsyge. Nu er Berg død, men hans Protest skal ikke dø, derfor har Socialdemokratiet taget den op og lagt den paa Tingets Bord, og denne den store Partifører Bergs Protest skal rejse sig mod hans Venner, hvis de svigte ham i denne Sag, og den skal rejse sig mod Sønnerne, hvis de svigte Fædrene i denne Sag. Med disse Ord skal jeg anbefale Forslaget til Tingets og den høje Regerings Velvillie.

Konseilspræsidenten (J. C. Christensen):

Det foreliggende Lovforslag er ikke noget nyt. Det er Tinget velbekendt, i alt Fald den Del af Tinget — og det er vel

den største —, som har læst baade Forhandlingerne om disse Sager i den grundlovgivende Rigsforsamling og de Forhandlinger, der gentagne Gange senere have været førte derom. Det ærede Medlem, som er Ordfører for Forslagsstillerne, fremførte angaaende selve Forslaget heller ikke det mindste nyt. De samme Opregninger af dekorerede kan man læse om i tidligere Forhandlinger, og de samme Betragtninger, som det ærede Medlem gør gældende, have været fremførte under tidligere Forhandlinger. Kun paa et Par Punkter fremkom det ærede Medlem med noget nyt, men det var ikke Punkter, der særlig vedrørte Lovforslaget.

Det ærede Medlem vilde gøre gældende, at det Standpunkt, som Lovforslaget tilkendegav, var et særligt Venstrestandpunkt. Det kan det ærede Medlem ikke med Rette fremføre, det har aldrig været et Krav, som Venstre har haft paa sit Program. Derimod har der selvfølgelig været Venstremænd, som have haft den Mening, der er tilkendegivet i Lovforslaget, der har maaske endogsaa været Højremænd, der ligesom Socialdemokrater og mange andre have haft den Mening, men det har ikke været noget særligt Programstandpunkt. Og det ærede Medlem kan ikke af den Omstændighed, at et Lovforslag enslydende med dette i sin Tid ikke blev nægtet Overgang til anden Behandling, uddrage andet end det samme, som har været Praksis omtrent saa længe, vi have haft en Rigsdag, med Undtagelse af nogle Aar i den allerhedeste Kamp Tid: at man sjælden indlader sig paa at nægte Lovforslag Overgang til anden Behandling, man lader dem gaa til Udvalg.

Venstres Stilling til det før nævnte Lovforslag tilkendegives allerbedst derved, at Venstre ikke har fremmet Lovforslaget længere end til Udvalg; det skal jeg nu ikke opholde mig videre ved, lige saa lidt som jeg skal opholde mig ved den Del af det ærede Medlems Betragtninger, som angik de moderates Stilling og Fæstningen o. s. fr. Jeg antager, dette ikke er noget, som hører ind under et Lovforslag angaaende Afskaffelse af Adel, Titler, Ordener, Rang m. m.

Det ærede Medlem spurgte mig udtrykkelig om, hvorledes det forholdt sig med Historien om den norske Deputation, om det er sandt, at nogle af dens Medlemmer ere blevne pressede Ordener paa. Det ærede Medlem fortalte, at da den norske Deputation kom herved, mødte Ministeriet paa Banegaarden og pressede